

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismus
Catholicus, summam Christianæ institutionis III. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

Absolutio an simul tollit culpam & pœnam. tit. 124

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

tur à corpore & sanguine Christi. Sic etiam Lateranense Concilium, in quo fuerunt 1315. patres, conserunt, &c. Nec similitudo ignis & ferri quadrat. Ignis non potest sua virtute ferrum vertere in suam substantiam, nec è diuerso. At verba Dei & Christi sunt, Hoc est corpus meum, &c. hic potest transsubstantiare panem in corpus, &c. Maior est Dei potentia, quàm virtus aut industria humana. Accidit etiam cùm non sint substantia, ideo non possunt transsubstantiari, &c.

Si enim vtrunq; maneret simul post consecrationem, tunc Christus non esset aliter in Sacramento, quàm erat in ianua, Ioan. 20. aut vtero beatæ virginis: & sic lapis sepulchri, ianua, aut corpus virginis, posset dici corpus Christi: quod est absurdum. Et quod Paulus vocat panem, id facit, vt primum lente inuituat fideles, ne statim audito corpore Christi scandalizarentur, sicut Capernaitæ, Ioan. 6.

Tertiò, sunt ergo Luterani omnes paniuori, & non potatores: & quomodo consecrare possunt corpus Christi, ex quo non credunt transsubstantiationem? Et quæ utilitas esse poterit communionis, quando ibi non rectè credunt de Sacramento? Subiungunt, quando vtuntur Sacramento ad dissipandam vitam, cùm tamen potissimum ob id sit institutum, &c. Parùm distant Vvigglesstæ à Berengaristis, ideo 1. Cor. 11. inquit Paulus: Quoniam plerique non discernunt, id est, non discernunt nec venerantur corpus Christi, sicut deberent, ob id puniuntur, &c. Et Cyprianus sermone 3. de lapsis, dicit: propter indignam communionem mundum puniri, & homines varijs plagis, bellis, pestilentijs, &c.

ABSOLVTIO AN SIMVL
tollit culpam, & pœnam.
TITVLVS CXXIII.
Ecclesia

Celeſtia Catholica docet, quòd abſolu-
tio virtute paſſionis Ieſu Chriſti tollit
culpã & pœnam æternam, ſed non pœ-
nas temporales, ppter peccatũ inſlictas.
Primò, non naturales pœnas, vt famẽ,
mortem, Hebræ. 9. Statutum eſt homini ſemel
mori. Secundò, non tollit pœnas punitiuas. Nam re-
miſſe Dauid culpam, 2. Reg. 12. attamen filius mori-
tur dilectus, dilecta filia ſtupratur à fratre, idemq; ſtu-
pator ſororis ab alio fratre occiditur, paterq; ipſe
deindẽ per filium regno expellitur, & vxores ſuæ vio-
lantur, 2. Reg. 13. 15. 16. Sic pœnæ peccatorum non tol-
luntur. Hæ ſunt pœnæ caſtigatoriæ.

Secundò, tales pœnæ reſtantes dimiſſa culpa, vel
tolluntur, vel mitigantur noſtra pœnitentia & virtu-
te clauium, Pfalm. 88. Si dereliquerint filij eius legẽ
meam, &c. Sic Niniuitæ Ionæ 3. precibus ac ieiunijs,
placauerunt Deum. Et 1. Cor. 11. Si nos ipſos diiudi-
caremus, &c. Ergo pœnæ huiusmodi ſi hic non fue-
rint vel amotæ aut mitigatæ, tunc Domino in futu-
ro reſtant ſoluendæ, vel in Purgatorio, ſi cum con-
tritione dolemus in hac vita præſenti: vel damnatio-
ne ppetua, ſi ſine pœnitentia quis diſceſſerit. Facit au-
tem Deus hoc propter carnales homines, qui nimi-
um leues ſunt cum abſolutione & ſatisfactione, ſic-
uti conqueritur Cyprianus ſermon. 5. de lapſis.
Vult enim Deus dimittere peccata in miſericordia,
in mille generationes, & etiam punire in 3. & 4. gene-
rationem, Exod. 20. Sed non vult remittere peccatũ
ſine pœnitentia, Marci 1. Pœnitimini & credite, nec
dare præmium ſine opere.

Tertiò, Si Deus ſimul dimittit culpam & pœnam
temporariam, cur Eua, cui fuit dimiſſa culpa, adhuc
cogitur parere in dolore filios, Gen. 3. Cur Moyſes &
Aaron, dimiſſa illis culpa, Numeri 20. quam petiẽ-
runt ſine dubio ſibi condonari, &c, adhuc priuantur,
ne in-

ne introducant populum in terram sanctam? Et dimissa culpa, David dicitur: & quia blasphemare fecerunt gentes Deum, 2. Reg. 12. morietur tibi filius. Et Ioh. Zacharias peccans incredulitate, quis dubitat, quod correptus fuit ab Angelo quin doluit? attamen priuatur loquela mensibus IX. vsque in diem natiuitatis Iohannis baptistae. & Paulus 1. Corin. 5. cum qui correptus sine dubio doluit, cur ultra separat à communitate? &c. Omnium igitur Catholicorum parum est doctrina, Absolutione non tolli poenam temporariam, aut omne opus satisfactorium, siue illud sit oratio, siue Eleemolyna, &c. sed etiam aliquid operis requiri, quod confessor imponit implendum, ad tollendam & mitigandam poenam temporalem. Unde veteres Canones strictissime puniebant, & inde etiam veniarum gratia venit. Sed mirum non est, quod hanc omnia contemnunt haeretici, qui de Ecclesia non sunt. Ideo neque poenitentia, neque satisfactio indigent, quoniam sectae regnum Dei non possidebunt. Galat. 5. Clamant sectae, pax, pax, & non est pax. Et Esaia 30. Prædicate nobis placentia, nolite loqui contra nos &c. Sed propterea, quod reprobatis verbum meum, &c. Concessit Christus Petro, ut in nomine suo absolueret poenitentes à poena & culpa aeterna, Matth. 16. Tibi dabo clauis, id est, potestatem, &c. Quaecunque solueris super terram, &c. At si Petrus & Papa hoc potest, quod maius est, id est, aboluere à culpa & poena aeterna, cur non etiam à poena temporali? Non propter nostra opera aut poenitentiam, sed propter verbum suum quod promisit, esse soluta in caelis &c. Et ideo indulgentiae non sunt contemnendae confessis & contritis, sed cum humilitate amplectendae. Tollunt enim poenas temporarias, aut hic, aut in Purgatorio ferendas &c. Nam Purgatoriae poenae etiam sunt temporales, & non aeternae.

AN CHRL.